

z obratu a daně přepychové za daňová období 1938 a předcházející posuzují se i po dni účinnosti tohoto zákona podle ustanovení před tímto dnem platných, avšak s omezením, že úroky z prodlení lze předepsati a náhradní úroky lze přiznati podle ustanovení platných před 1. lednem 1939 (§ 49, odst. 3) pouze za dobu do 31. prosince 1938; místo úroků z prodlení a místo náhradních úroků za dobu po tomto dni přísluší státu výlučně jen nárok na poplatek z prodlení a poplatníkovi výlučně jen nárok na dobropis podle ustanovení tohoto zákona i co do daně z obratu a daně přepychové za daňová období 1938 a předcházející.

Čl. III.

Tento zákon platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede jej ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, sociální a zdravotní správy, vnitra a zemědělství.

Čl. IV.

Ministr financí se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil úplné znění zákona o dani z obratu a dani přepychové.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Kalfus v. r.

357.

Vyhláška ministra financí

ze dne 24. prosince 1938

o úplném znění zákona o dani z obratu a dani přepychové.

Podle čl. IV zákona ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho účinnost, vyhláshuji upravené a pro území celého státu platné úplné znění zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, jak vyplývá ze změn provedených zákony ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a zákonem č. 356/1938 Sb. z. a n.

Dr. Kalfus v. r.

Příloha vyhlášky č. 357/1938 Sb. z. a n.

Zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Česko-Slovenské usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Daň z obratu.

I. Předmět daně.

§ 1.

Zdanitelné dodávky, výkony, dovoz a vlastní spotřeba.

(1) Dani z obratu jsou podrobeny:

1. úplatné tuzemské dodávky (§ 2) a výkony (§ 3), prováděné v jakékoliv samostatné činnosti. Které dodávky a výkony se pokládají za tuzemské a co jest rozuměti tuzemskem podle tohoto zákona, ustanoví nařízení;

2. dovoz všech předmětů kromě těch, jichž dovoz jest podroben dani přepychové (§ 25, odst. 2, č. 1). Nařízením může býti stanoveno, že dovoz některých předmětů, zejména surovin, polotovarů nebo strojů, které v tuzemsku nejsou vůbec nebo v dostatečném množství vyráběny, není podroben dani. Vyhláškou o paušalování daně (§ 19, odst. 8) může býti stanoveno, že dovoz jest podroben paušálu, který nahrazuje i pravidelnou daň z dovozu, nestanoví-li vyhláška jinak. Vývoz a průvoz není podroben dani za podmínek stanovených nařízením.

(2) Nezáleží na tom, dějí-li se dodávka nebo výkon dobrovolně či podle zákonného nařízení, nebo na úřední příkaz, byly-li dodávka nebo výkon opravdu provedeny či pokládají-li se podle zákona za provedené, byla-li fyzická držba skutečně převedena či ne. Za zdanitelnou dodávku se též pokládá, nabývá-li se předmětu zástupcem nebo listinou (na př. konosamentem, nákladním nebo skladním listem, zástavním lístkem). Dani podléhají i dodávky z dražeb.

(3) Při obchodě komisionářském se zdáňuje vždy samostatně dodávka (výkon) mezi

komitentem a komisionářem a dodávka (výkon) mezi komisionářem a osobou třetí, i když komisionář nenabyl ani držby ani vlastnictví zboží; totéž platí v případech, obstarávali někdo vlastním jménem na cizí účet dodávky nebo výkony. V pochybnostech, jde-li o poměr komisionářský nebo o jednání, jež někdo obstarává vlastním jménem na cizí účet, či o poměr jednatelský, předpokládá se, neprokáže-li poplatník opaku, že nejde o poměr jednatelský. Obstarávali účastník příležitostného sdružení dodávku nebo výkon vlastním jménem na účet tohoto sdružení, nejde v poměru mezi ním a ostatními účastníky příležitostného sdružení o zdanitelné dodávky nebo výkony. Při dodávkách (výkonech) vzájemných (na př. při naturální směně), dále pak v případech, kdy se odevzdá předmět místo placení, předpokládají se vždy dvě samostatně zdanitelné dodávky (výkony).

(4) Dani jsou podrobeny, nehledíc na úplatnost, dodávky a výkony mezi závody téhož podniku a dodávky a výkony mezi závody nebo podniky téhož majetníka (§ 6, odst. 2) v případech, kdy jest daň paušalována, stanoví-li takovou daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 19, odst. 8).

(5) Dani jest konečně podrobena vlastní spotřeba, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost neb jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance podnikatelovy. K domácnosti se při tom počítají též osoby služebné a čeleď. Při naturální mzdě čeledi a služebných, pak při dodávkách potravin a jiných předmětů spotřeby ve vlastním podniku vyráběných nebo prodáváných, které dodávají podnikatelé svým zaměstnancům podle služební nebo pracovní smlouvy, předpokládá zákon vždy nejprve zdanitelnou dodávku z vlastního podniku (hospodářství výdělečného) do domácnosti podnikatelovy (hospodářství spotřebního) a pak teprve další dodávku z domácnosti podnikatelovy osobám shora zmíněným v poměru služebním; tato druhá dodávka dani nepodléhá.

§ 2.

Předmět zdanitelných dodávek.

Dani jsou podrobeny dodávky, čítající v to i pronájmy:

1. movitých věcí hmotných, čítající v to vodu, plyn, elektrický proud a pod. Dodávky věcí, spojených s pozemky, podléhají dani, prodávají-li nebo pronajímají-li se tyto věci bez pozemků, i když se tak děje před tím, než byly odloučeny od pozemků. Co platí o věcech celých, platí i o podílech na nich;

2. práv, která jsou předmětem právního obchodu, tak zvláště práv autorských, z ochrany známek a vzorků a jiných výhradních práv (licencí, koncesí, provozovacích práv atd.). Dani podléhá též, zavazuje-li se kdo za úplatu něco dovolovati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se zříci. Práva, která se zapisují do veřejných knih o věcech nemovitých, dani však nepodléhají;

3. souborů věcí a práv, uvedených pod č. 1 a 2, kromě nemovitostí při prodeji nebo pronájmu celých podniků.

§ 3.

Zdanitelné výkony.

Dani jsou podrobeny: výkony všech druhů, prováděné v tuzemsku, tak zvláště řemeslné a průmyslové zpracování dodaných hmot (surovin, polotovarů, tovarů), všeliká doprava, povoznictví, výkony podniků stavebních a instalačních, výkony samostatně provozovaných svobodných povolání (advokátů, notářů, lékařů, civilních inženýrů, škol hudebních, jazykových a jiných ústavů výchovných, pensionátů a pod.), výkony podniků hotelových čítající v to podnikatelské pronajímání zařízení místností, zprostředkování práce, zprostředkování inkasa, přejímání věcí do úschovy, obstarávání peněžních obchodů a obchodů s cennými papíry, výkony sensálů, totalisátorů a bookmakerů, pořádání představení a zábav jakéhokoliv druhu, výkony kanceláří informačních, holičů, masérů atd.

§ 4.

Dodávky a výkony od daně osvobozené.

Dani z obratu nejsou podrobeny:

1. dodávky při vnucených dražbách vyjma dodávky předmětů, jejichž vlastníkem jest ten, jemuž vyhláška o paušalování daně (§ 19, odst. 8) ukládá povinnost platiti z dodávek těchto předmětů paušál;

2. dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví;

3. dodávky drahých kovů a jich směsí k ražení peněz za podmínek stanovených nařízením;

4. poskytování úvěru a převody peněžních pohledávek, zvláště směnek a šeků, peněžní vklady všech druhů, vydání a převody cenných papírů mimo papíry uvedené v § 1, odst. 2, převody podílů společenských a společenstevních, tuzemských i cizích zákonných platidel kovových i papírových; provise z obchodu cennými papíry a cizími zákonnými

platidly vyjma provise z obchodu losy státních loterií dani však podléhají. Za úvěr se nepokládá, hradí-li dodavatel, nebo kdo výkon provádí za příjemce dodávky nebo výkonu poštovné, kolky, poplatky a různé výlohy, spojené s provedením dodávky nebo výkonu;

5. dodávky předmětů státního monopolu;

6. dodávky platných neznehodnocených úředních známek a tiskopisů;

7. dodávky vody, výkony vah a výkony jačecné (hlídání, krmení a porážení dobytka), prováděné státem a veřejnoprávními svazky v jejich vlastních podnicích, dále dodávky plynu a elektrického proudu pro veřejné osvětlení. Rovněž nejsou dani podrobeny vzájemné dodávky stejného množství elektrického proudu, provedené v daňovém období mezi elektrárnami, jejichž vedení spolusouvisí; dodávky elektrického proudu toto množství převyšující dani však podléhají;

8. dodávky a výkony podle pojišťovacích smluv, podrobených poplatku podle cís. nařízení ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., a na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle zák. čl. VIII/1883 a uherské sazební položky 89, i když jest příslušná pojišťovací smlouva podle zvláštních ustanovení těchto zákonů od poplatků osvobozena;

9. zpětná úplatná dodávka odpadků, získaných při výrobě, členům společenstev prodejných a nákupních, která obmezují působnost na členstvo; dále vrácené částky úplaty za zboží, dodané členům;

10. dovoz v případech a za podmínek, uvedených v §§ 62 až 65, 87 a 105 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.; vyhláškou o paušalování daně (§ 19, odst. 8) může však býti stanoveno, že dovoz jest i v těchto případech podroben paušálu. Dále není dani podroben dovoz v případech a za podmínek, uvedených v § 69 celního zákona; toto osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována, ledaže by ve vyhlášce o paušalování daně bylo výslovně stanoveno, že dovoz není podroben paušálu. Při dovozu strojů, přístrojů neb jejich součástí, pro něž byla nebo dodatečně bude povolena celní sleva podle zákona ze dne 3. května 1934, č. 88 Sb. z. a n., po případě podle zákonů tento zákon prodlužujících nebo pozměňujících, sníží se daň v poměru ke snížení cla; toto snížení daně neplatí v případech, kdy jest daň paušalována;

11. dodávky a výkony nepodnikatelů (§ 5, odst. 1, č. 5), nepřesahuje-li úplata za jednotlivou dodávku anebo výkon 500 Kč. Dodávky z dobrovolných dražeb a výkony, které záleží v pořádání představení a zábav jakéhokolí druhu, podléhají však vždy dani;

12. dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), lékařských (léčebných) přístrojů a nástrojů, léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, hradí-li úplaty za tyto dodávky nebo výkony nositelé nebo náhradní nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění podle dotyčných právních ustanovení, nebo jsou-li zmíněné dodávky a výkony prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským. Za těchto podmínek nejsou dani podrobeny i jiné dodávky a výkony, pokud je provádějí léčebné a ošetrovací ústavy a lázeňské podniky. Dále nejsou dani podrobeny všeliké dodávky a výkony, prováděné veřejnými léčebnými a ošetrovacími ústavami na všeobecných třídách nebo prováděné lázeňskými podniky v případě, že byla z úplaty poskytnuta z důvodů sociálních nejméně 50% ní sleva. Tato osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována;

13. dodávky naturalií, vzatých z vlastního podniku k plnění naturálního výměnku;

14. vláda k návrhu ministra financí, jenž před tím vyslechne buď příslušnou obchodní a živnostenskou komoru a státní živnostenskou radu nebo příslušnou zemědělskou radu, může poskytnouti:

a) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů dovážených, v případech hodných zřetele osvobození od daně, její snížení, po případě úplné nebo částečné započtení daně, zaplacené při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2), do daně z první tuzemské dodávky dovezeného předmětu;

b) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů, vyrobených v tuzemsku a do tuzemska dodávaných, v případech hodných zřetele osvobození od daně nebo její snížení, jsou-li předměty tuzemského původu dani více zatíženy než dovážené předměty stejného nebo podobného druhu, nebo vyžaduje-li toho soutěživost výrobního odvětví, zpracujícího tyto předměty, při vývozu;

c) v případech hodných zřetele snížení daně nebo jinou úlevu, jsou-li paušalováním daně (§ 19, odst. 8) příliš zatíženy předměty, vyrobené z hmot, z jejichž dodávek jest daň paušalována;

15. ministr financí může po dohodě s mí-

nistrem průmyslu, obchodu a živností nebo s ministrem zemědělství osvoboditi dodávky nebo výkony, které provádějí v mezích svých stanov pro své členy svépomocné organizace podnikatelů, aby jim zprostředkovaly společný nákup strojů, surovin a pomocných látek nebo prodej jejich surovin a výrobků nebo aby jim půjčováním svých zařízení napomáhaly při výrobě, jestliže tyto organizace pracují jen za náhradu režijních výloh;

16. dodávky a výkony domácích pracovníků, prováděné jimi samými nebo členy jejich rodiny, kteří žijí s nimi ve společné domácnosti, záležející ve zpracování hmot, které obdrží od podnikatelů, jimž odvádějí hotový výrobek a zbytky zpracovaných hmot a od nichž obdrží za svou práci jen smlouvenou mzdu od kusu;

17. dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byly dodávky nebo výkony ty zadány přímo nebo prostřednictvím družstev nebo společenstev. Za těžké podmínky nejsou dani podrobeny dodávky a výkony pro zemi Slovenskou a Podkarpatoruskou, jakož i pro obce a okresy v těchto zemích, jestliže o dodávce nebo výkonu nebyla vyhotovena poplatná listina a poplatník prokáže, že ze smlouvy o dotyčné dodávce nebo výkonu byl zaplacen poplatek smluvní a kvitanční. Dále není dani podroben dovoz přímo pro stát a pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření. Bližší podmínky těchto osvobození ustanoví nařízení. Tato osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována, ledaže by to bylo výslovně stanoveno ve vyhlášce o paušalování daně;

18. dodávky vývozcům, kteří jsou tuzemskými podnikateli, nepřevádí-li dodavatel na vývozce fyzickou držbu, nýbrž vyvážejí-li se předměty dodávky na účet vývozců v nezměněném stavu do ciziny. V případech, kde před vývozem dochází k dvěma tuzemským dodávkám téhož předmětu, není dani podroben ani dodávka tuzemskému podnikateli, ani další dodávka vývozci, který jest tuzemským podnikatelem, jestliže se při žádné z těchto dodávek nepřevádí fyzická držba, nýbrž vyvážejí-li se předměty dodávek na účet vývozců v nezměněném stavu do ciziny. Dále nejsou dani podrobeny výkony, záležející ve zpracování movitých věcí hmotných a prováděné v tuzemsku prokázané pro cizinu. Podmínky těchto osvobození ustanoví nařízení;

19. ministr financí nebo úřad jím k tomu zmocněný může na zvláštní žádost osvoboditi dodávky nebo výkony výhradně a přímo dobročinné a vzdělávací. Nařízení ustanoví, co se rozumí dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými a vzdělávacími, jakož i podmínky tohoto osvobození;

20. dodávky, k nimž dochází v případech, kdy ze zákona přísluší poplatkové osvobození z důvodu splnutí (fuse), sloučení nebo přeměny právního útvaru některých podniků. V případech, kdy může vláda z těchto důvodů na žádost poskytnouti celkové nebo částečné osvobození od poplatků, může poskytnouti též úplné osvobození od daně podle tohoto zákona nebo může tuto daň přiměřeně snížit.

II. Subjekty daňové.

§ 5.

Kdo platí daň.

(1) Daň platiti jest povinen:

1. tuzemský podnikatel (odstavec 2) ze zdanitelných tuzemských dodávek a výkonů, které provede, a to i když dodávka nebo výkon jsou vzhledem k povaze podniku jen příležitostné a nenáleží v jeho obor. Má-li tuzemský podnikatel bydliště nebo sídlo v cizině, pokládají se všechny zdanitelné dodávky a výkony, které provede, za provedené jeho tuzemskou provozovnou;

2. cizozemský podnikatel (odstavec 3):

a) ze zdanitelných dodávek a výkonů, které uzavře nebo provede při přechodném pobytu v tuzemsku;

b) ze zdanitelných výkonů, které provede v tuzemsku pomocnými silami;

3. ten, kdo pro cizozemského podnikatele (odstavec 3):

a) uzavírá, zprostředkuje, nebo splňuje zdanitelné dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, z těchto dodávek;

b) jménem a na účet cizozemského podnikatele uzavírá v tuzemsku zdanitelné dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, z těchto dodávek;

4. v konkursním řízení správce konkursní podstaty;

5. nepodnikatel ze zdanitelných dodávek a výkonů, které provede. Z dodávek, které provede nepodnikatel pro podnikatele, jest však povinen platiti daň podnikatel, pro nějž byla dodávka provedena;

6. při zdanitelných dodávkách z dražeb:

a) mimosoudních ten, kdo dražbu provádí;

b) soudních ten, kdo o dražbu žádá, nehledíc na to, zda jest podnikatelem či nepodnikatelem;

7. při zdanitelných dodávkách práv (§ 2, č. 2, první věta) podnikatel nebo nepodnikatel, který dodávku provede. Z dodávek práv, které provede nepodnikatel pro podnikatele anebo cizozemský podnikatel pro kohokoliv, jest však povinen platiti daň nabyvatel práva;

8. při zdanitelném zavázání se něco dovolo-
vati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se
zříci (§ 2, č. 2, druhá věta) podnikatel nebo
nepodnikatel, který se zavazuje. Jestliže se
však zavazuje nepodnikatel podnikateli anebo
cizozemský podnikatel komukoli, jest povinen
platiti daň ten, komu se zavazuje;

9. při dovozu poplatník celní pohledávky
(§ 8, odst. 2 celního zákona);

10. jiné osoby, jimž vyhláška o paušalování
daně (§ 19, odst. 8) uloží povinnost platiti
paušál.

(2) Za tuzemského podnikatele se pokládá
podnikatel (§ 6, odst. 1):

1. který má bydliště nebo sídlo v tuzemsku;
2. který má bydliště nebo sídlo v cizině, ale
v tuzemsku má provozovnu.

(3) Za cizozemského podnikatele se pokládá
podnikatel (§ 6, odst. 1), který nemá v tu-
zemsku bydliště nebo sídlo ani provozovnu.

§ 6.

Pojem podnikatele, pojem
závodu.

(1) Podnikatelem podle tohoto zákona jest
každý, kdo provozuje samostatnou trvalou
nebo občasnou výdělečnou činnost jakéhokoliv
druhu; za podnikatele se zejména nepokládají
osoby, které jsou pojištěny podle zákona
o pensijním pojištění soukromých zaměst-
nanců ve vyšších službách, a to co do činnosti,
která jest podkladem pro tuto pojistnou po-
vinnost. Za podnikatele se pokládají také
osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3 a 10. Okol-
nost, že spolek nebo společenský podnik obme-
zuje výkony nebo dodávky na členstvo, neruší
jeho povahy podnikatelské. Úmysl, dosíci
zisku není podmínkou.

(2) Za samostatný závod podle § 1, odst. 4
se pokládá takový oddíl podniku, který je
technicky (uzavřeným pracovním pochodem)
jednotným celkem, jehož činnost bývá též
předmětem samostatných podniků a jehož
pracovní výsledek jest předmětem trhu.
V případech sporných rozhoduje ministr fi-

nancí po slyšení příslušné obchodní a živno-
stenské komory, státní živnostenské rady
nebo zemědělské rady.

§ 7.

Subjekty od daně osvobozené.

Od daně jsou osvobozeny:

1. stát co do poštovní, telegrafní a telefonní
služby a podniky dopravní co do povinných
výkonů pro tuto státní službu;

2. dráhy hlavní, vedlejší (místní) a drobné
co do dodávek a výkonů s provozem souvisí-
cích čítajíc v to jimi prováděnou autobusovou
dopravu a plavební podniky co do výkonů na
mezinárodních vodních cestách;

3. jednatelé co do jednatelských výkonů,
nepřesahuje-li souhrn úplat za ně v daňovém
období 40.000 Kč, a to pod podmínkou, že tuto
okolnost hodnověrně prokáží;

4. spisovatelé a umělci co do dodávek a vý-
konů, které jsou přímým výsledkem spisova-
telské nebo umělecké činnosti, nepřesahuje-li
souhrn úplat za ně v daňovém období 40.000
Kč, a to pod podmínkou, že tuto okolnost hod-
nověrně prokáží. Koho jest rozuměti spisova-
telem a umělcem, ustanoví nařízení.

§ 8.

Ručení.

(1) Za nezaplacenou a bezvýsledně upomí-
nanou daň i její příslušenství (t. j. 5%ní zvý-
šení daně podle § 20, odst. 6, poplatek z pro-
dlení a náhradu nákladů upomínacích a exe-
kučních) ručí osobně:

1. nabyvatel podniku, převedeného úplatně
nebo neúplatně během daňového období, za
daň, kterou jsou jeho předchůdci povinni pla-
titi za dotčené daňové období;

2. osobně ručící společníci za daň, kterou
jest společnost povinna platiti za dobu, po kte-
rou byli jejími společníky;

3. osoby, zodpovědné za správu osob práv-
nických, za daň, kterou jest právnická osoba
povinna platiti za dobu, po kterou byly zodpo-
vědný za její správu. Ručení toto není však
možno uplatniti po uplynutí pěti let ode dne,
kdy osobě, zodpovědné za správu právnické
osoby, bylo uděleno absolutorium za dobu,
které se ručení týká;

4. účastníci příležitostných sdružení za daň,
kterou jest příležitostné sdružení povinna
platiti za dobu, po kterou se ho účastnili;

5. osoba, pověřená vedením tuzemské pro-
vozovny tuzemského podnikatele, jenž má

bydliště nebo sídlo v cizině (§ 5, odst. 2, č. 2), za daň, kterou jest takový podnikatel povinen platiti za dobu, po kterou dotyčná osoba byla pověřena vedením jeho tuzemské provozovny;

6. cizozemský podnikatel (§ 5, odst. 3) za daň, kterou jest podle § 5, odst. 1, č. 3 povinen platiti ten, kdo pro něj uzavíral nebo zprostředkoval nebo splňoval zdanitelné dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, nebo kdo jeho jménem a na jeho účet uzavíral v tuzemsku dodávky předmětů, nalézajících se v cizině;

7. ten, pro koho provedl dodávku nebo výkon na předcházející objednávku cizozemský podnikatel (§ 5, odst. 3) za daň, kterou jest cizozemský podnikatel povinen platiti z dodávky nebo výkonu pro něj;

8. ten, z jehož podnětu se koná mimosoudní dražba, za daň z dodávek z této dražby, není-li sám subjektem daně;

9. nepodnikatel, pro nějž byla provedena nepodnikatelská dodávka, za daň z této dodávky, neučiní-li oznámení podle § 13, odst. 1, páté věty.

(2) Postihuje-li osobní ručení více osob, ručí všechny společně a nerozdílně.

(3) Fysické i právnické osoby včetně neodevzdané pozůstalosti ručí za nezaplacené tresty na penězích, pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro přestupky daňové (§ 41), spáchané při vykonávání povinností z tohoto zastupitelského poměru vyplývajících. Z ručení jsou vyňaty fyzické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné neb úředně zřízené zástupce a fyzické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec, při jehož volbě užily povinné péče, jednal bez jejich zmocnění.

III. Základ daňový. Sazba.

§ 9.

Úplaty za zdanitelné dodávky a výkony a za zdanitelný dovoz.

(1) Daň se vyměřuje z úplaty za dodávku nebo za zdanitelný výkon. Úplatou jest vše, co nabyvatel musil vynaložit, aby nabyl dodaného předmětu nebo výkonu, kromě daně, kterou podle tohoto zákona z této dodávky nebo výkonu jest zapraviti. K úplatě tedy náleží též výlohy za zabalení a obal a, co zaplatil nabyvatel na daně nebo dávky, vybírané při dodávce nebo výkonu, a byla-li kupní cena posečkána, na úroky započítané do kupní ceny.

Povolí-li se z úplaty srážka, jest vyměřovacím základem cena skutečně placená. Při dovozu se vyměřuje daň z úplaty, a kde té není, z obecné ceny dováženého zboží; k úplatě nebo k ceně se připočítá clo, výlohy dopravní ke hranici a dávky, vybírané z dováženého zboží. Co jest rozuměti cenou obecnou, ustanoví nařízení.

(2) Z daňového základu lze vyloučiti výlohy zasilací a pojišťovací, které dodavatel nebo, kdo výkon provádí, prokázaně hradil osobám třetím za příjemce dodávky nebo výkonu, anebo které platí příjemce dodávky nebo výkonu a které mu dodavatel nebo, kdo výkon provádí, z úplaty odpočítá. Zasilatelé a majetníci skladů mohou si vyloučiti z úplaty za svůj výkon clo, daně a dávky, které zaplatili celním úřadům a úřadům potravní daně na čáře, účtují-li je komitentovi zvláště.

(3) Výlohy za obal lze vyloučiti jen tehdy, když se obal půjčuje prokázaně neúplatně nebo když dodavatel vezme obal za cenu již předem ujednanou zpět a úplata se o cenu obalu zmenší; jinak jest součástí úplaty.

(4) Převzal-li podnikatel provedení výkonu jak v tuzemsku tak v cizině za cenu stanovenou paušálně, nepodléhá dani jen ta částka, o níž podnikatel prokáže, že připadá na výkony, provedené v cizině.

(5) Záleží-li úplata ve věci (na př. při směně) nebo ve výkonu, jest cena věci přijaté (výkonu) úplatou za dodanou věc (výkon).

(6) Kde nemůže býti základem pro vyměření daně úplata (na př. v případech § 1, odst. 4 a 5, nebo při směně), jest rozhodna pro vyměření daně cena obecná (odstavec 1). Cena obecná jest rozhodná také pro vyměření paušalované daně (§ 19, odst. 8) v případech, kdy výrobce dodává předměty za nižší úplatu než jest jejich obecná cena ve velkém takovému podnikateli, který u něho ony předměty vyhradně nebo převážně nakupuje a je v nezměněném stavu dále dodává; co se tu rozumí nezměněným stavem, ustanoví nařízení. Nebyla-li při dovozu úplata nebo cena dováženého předmětu udána nebo byla-li udána, zdá-li se však celnímu úřadu podstatně nepřiměřená, jest rozhodna pro vyměření daně cena obecná, zjištěná odhadem (§ 17, odst. 8).

(7) Je-li úplata smluvena nebo cena udána v měně cizí nebo v obchodních mincích, přepočítá se na tuzemskou měnu způsobem stanoveným nařízením.

§ 10.

Sazba daňová.

(1) Daň činí 2% úplaty za zdanitelné dodávky a výkony, nebo ceny tam, kde není

úplaty (§ 9). Při dodávkách zemědělských výrobků kromě ovoce cizího původu, dále při dodávkách výrobků mlýnských, pekařských, sýrů a jiných mléčných výrobků, sušené česneků a řepy, pak při dodávkách jedlých rostlinných tuků, masa a masných výrobků kromě zvěřiny a ryb, činí daň 1% úplaty nebo ceny. Stejně sazby daňové platí i pro dovoz.

(2) Výlohy za zabalení a za obal podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhá dodávaný nebo dovážený předmět.

(3) V případech, kdy podléhá dani dovoz (§ 1), může býti místo percentuelní sazby vybírána pevná sazba podle kusu, míry nebo váhy; příslušnou sazbu ustanoví nařízení, a jde-li o paušalovanou daň, ministr financí vyhláškou (§ 19, odst. 8). Rovněž může býti nařízením stanovena pro dovoz některých předmětů zvýšená sazba proto, aby se daňové zatížení zboží dováženého rovnalo daňovému zatížení zboží v tuzemsku vyrobeného. Dále může býti nařízením stanovena pro dovoz nebo dodávky zboží z určitého státu vyšší daňová sazba než uvedená v odstavci 1 v těch případech, kdy zmíněný stát zatěžuje dovoz nebo dodávky tuzemského zboží vyššími sazbami než zboží vlastního původu.

(4) Dodávají-li se předměty, podléhající různé daňové sazbě, jest pro vyměření daně z paušální úplaty rozhodná sazba vyšší. Toto ustanovení platí i tehdy, dodávají-li se předměty přepychové s nepřepychovými.

(5) Při vyměřování daně zaokrouhluje se daňový základ i daň na celé koruny dolů.

IV. Vznik daňové povinnosti. Nárok státu na daň.

Přesunutí daně.

§ 11.

Vznik daňové povinnosti. Nárok státu na daň.

(1) Daňová povinnost vzniká zpravidla provedením dodávky nebo výkonu. Nárok státu na daň lze však uplatnit zásadně teprve v době placení. Placením se rozumí každé plnění, tudíž nejen placení hotovými penězi, nýbrž i dobropisem, směnkou, šekem, převzetím dluhu, postupem pohledávky a pod.

(2) Výjimkou ze zásady vytčené v odstavci 1 vzniká daňová povinnost a lze uplatnit nárok státu na daň:

a) při dodávkách, při nichž zákon úplatnost předpokládá (na př. § 1, odst. 4 a 5), v době, kdy byla dodávka provedena;

b) při dodávkách z dražeb v době přiklepu;

c) bylo-li poplatník povoleno, aby místo přijatých úplat v daňovém období zdaňoval ceny účtované (§ 17, odst. 7), v době, kdy byl vydán účet, nejdéle však v době, kdy byla zaplacená úplata za dodávku nebo výkon;

d) při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů v době, kdy byla dodávka ujednána nebo výkon proveden;

e) při dodávkách a výkonech, jež uzavřeli nebo provedli cizozemští podnikatelé (§ 5, odst. 3), v době, kdy byla dodávka uzavřena nebo výkon proveden;

f) při dodávkách, jež zprostředkovali, splnili nebo uzavřeli osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3, v době, kdy byla dodávka zprostředkována, splněna nebo uzavřena;

g) při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2) v době, kdy vzniká povinnost platit celní pohledávku (§ 85 celního zákona);

h) záleží-li při zdaňování podle přijatých úplat (§ 17, odst. 1) úplata ve směnce nebo šeku, v době, kdy dodavatel nebo, kdo výkon provedl, obdrží hodnotu směnky nebo šeku uhrazenou, i když se tak stane před jejich splatností;

ch) povolí-li tuzemský podnikatel (§ 5, odst. 2), zdaňující přijaté úplaty, zaplacení úplaty ve splátkách a zároveň si vyhradí vlastnictví k prodané věci až do úplného zaplacení úplaty, jde o dodávku, u níž daňová povinnost vzniká odevzdáním věci nabyvateli a nárok státu na daň z jednotlivých splátek lze uplatnit v době jejich placení.

§ 12.

Přesunutí daně.

(1) Podnikatel může osobě, mající nárok na dodávku nebo výkon dani podléhající, daň účtovat zvláště a jest k tomu povinen, žádá-li o to příjemce. Příjemce dodávky (výkonu) jest oprávněn předpokládati, že v úplatě jednoduše stanovené jest už zahrnuta daň, nestanoví-li úmluva nic jiného. Při dodávkách nepodnikatelů nepodnikatelům jest poplatník povinen daň účtovat zvláště. V případech, uvedených v § 5, odst. 1, č. 5, druhé větě, v § 5, odst. 1, č. 7, druhé větě a v § 5, odst. 1, č. 8, druhé větě, jest ten, kdo jest povinen platit daň, oprávněn si ji sraziti z úplaty. Budou-li po uzavření dodávek, ale před jejich provedením určité předměty podrobeny dani z obratu při dovozu, nebo bude-li u určitých předmětů daň paušalována nebo paušál zvýšen, jest poplatník, nechce-li daňový rozdíl nebo daň nésti ze svého, oprávněn cenu o da-

ňový rozdíl nebo daň zvýšiti a jest v tomto případě povinen zvýšení to účtovat zvláště. Ministr financí může pro dodávky určitých předmětů nebo pro určité výkony naříditi povinné zvláštní účtování daně nebo paušalované daně. Vyhláškou o paušalování daně (§ 19, odst. 8) může býti stanoveno, že osoby, povinné platiti paušál, jsou oprávněny žádati náhradu zaplaceného paušálu od osob, které provádějí dodávky nebo výkony, z nichž jest daň z obratu kryta dotyčným paušálem.

(2) Ten, kdo jest povinen platiti daň z dodávky nebo výkonu pro stát, státní podniky, státní fondy a pro ústavy, podniky a fondy státem spravované, jest povinen daň z takové dodávky nebo výkonu zvláště účtovat. Úřad (ústav, podnik), příslušný k poukazu, jest povinen tuto daň, přesahuje-li částku 500 Kč, dodavateli nebo tomu, kdo výkon provádí, sraziti z úplaty a zároveň odvésti na šekový účet příslušného berního úřadu ve prospěch daňového účtu dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí. Podrobnosti ustanoví nařízení. Ministr financí může po dohodě s ministrem vnitra vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení rozšířiti platnost tohoto ustanovení také na dodávky a výkony pro svazky územní samosprávy, jejich ústavy, podniky a jimi spravované fondy.

V. Vybírání daně při dodávkách a výkonech nepodnikatelů.

§ 13.

(1) Osoby, které nejsou podnikateli a dodávají mimo dražbu předměty nepodnikatelům, jsou pod následky § 42 povinny do 14 dnů po ujednání dodávky zaplatiti z každé jednotlivé dodávky příslušnému bernímu úřadu daň z úplaty (§ 9) a zaslati v téže lhůtě nabyvateli potvrzení o zaplacení daně, které musí obsahovati tyto údaje:

1. jména a adresy obou smluvních stran;
2. den uzavření a předmět smlouvy;
3. úplatu.

V téže lhůtě musí dodavatel zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí nebo mešká, oznámení o dodávce, jež musí obsahovati údaje uvedené v potvrzení. Nabyvatel jest povinen uschovati potvrzení pro případ daňové kontroly (§ 16). Nepodnikatel nemá nároku na vrácení daně, vrátí-li se kupní cena (§ 18). Nezašle-li dodavatel nabyvateli řádně vyplněné potvrzení o zaplacení daně z dodávky včas, musí to nabyvatel do dalších 14 dnů oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí

nebo mešká. Toto oznámení, kolku prosté, musí obsahovati všechny údaje, které jinak nutno uvést v potvrzení shora zmíněném. Opomine-li nabyvatel v stanovené lhůtě tak učiniti, ručí za daň a stihnou ho tresty podle § 42. Dodavatel může údaje, které mají býti uvedeny na potvrzení, napsati na zvláštní list, ježž odevzdá spolu se stvrzenkou o zaplacení daně nabyvateli. Tento list a stvrzenka nepodléhají kolku ani poplatku, jestliže neobsahují jiných údajů než shora uvedené.

(2) Jakým způsobem se vyměřuje a platí daň při dražbách nepodnikatelů, ustanoví nařízení. Nepodnikatel, který zamýšlí provést dobrovolnou dražbu, jest povinen to oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu se má dražba konati, a to nejpozději týden před dražbou, a v oznámení uvést dobu, předmět a místo dražby.

(3) Dodávají-li osoby, které nejsou podnikateli, podnikatelům, jsou podnikatelé (nabyvatelé) povinni odvésti daň místo dodavatelů; podrobnosti ustanoví nařízení. Nepodnikatelé jsou i v tomto případě povinni učiniti o dodávce oznámení, uvedené v odstavci 1.

(4) Ze zdanitelných výkonů jsou nepodnikatelé pod následky § 42 povinni z každého jednotlivého výkonu zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu do 14 dnů po provedení výkonu a učiniti v téže lhůtě o tom oznámení finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden; v oznámení nutno uvést jméno a adresu nepodnikatele, druh výkonu, kdy a kde byl proveden, výši přijaté úplaty a kdy a jakou částkou daň byla zaplacená.

VI. Předepsání a vybírání daně u dodávek a výkonů podnikatelů a při dovozu.

§ 14.

Ohlašovací povinnost.

(1) Tuzemský podnikatel (§ 5, odst. 2) jest povinen ohlásiti ve lhůtě stanovené nařízením vznik podniku i každé nové provozovny, jakož i zánik nebo přesídlení podniku nebo provozovny, a to finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu podnik nebo provozovna jsou (v případě přesídlení jak finančnímu úřadu I. stolice, z jehož obvodu podnik nebo provozovna přesídli, tak i finančnímu úřadu I. stolice, do jehož obvodu přesídli).

(2) Cizozemský podnikatel (§ 5, odst. 3) jest povinen ohlásiti svou činnost každému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu zamýšlí činnost provozovati, a to ještě před jejím započatím; cizozemský podnikatel, který provádí v tuzemsku výkony pomoc-

nými silami, jest povinen ve zmíněném ohlášení jmenovati zmocněnce, který má bydliště nebo sídlo trvale v tuzemsku. Také ten, pro koho cizozemský podnikatel provádí dodávku nebo výkon na předcházející objednávku, jest povinen to ohlásiti finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bude cizozemský podnikatel tuto činnost provozovati, a to ještě před jejím započítím.

(3) Rovněž osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3, jsou povinny ohlásiti svou činnost pro cizozemského podnikatele finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu budou tuto činnost provozovati, a to ještě před jejím započítím.

§ 15.

Daňová období.

(1) Daň se vyměřuje zpravidla ze souhrnu úplat, které podnikatel přijal v kalendářním roce za dodávky a výkony daní podrobené.

(2) Při dodávkách a výkonech, prováděných cizozemskými podnikateli (§ 5, odst. 3) vyměřuje se daň ze souhrnu úplat za kalendářní měsíc nebo i za kratší dobu, netrvala-li jejich činnost celý kalendářní měsíc.

(3) Při dovozu se vyměřuje a platí daň v každém jednotlivém případě zvlášť.

§ 16.

Daňová kontrola.

(1) Finanční orgány jsou oprávněny vstupovati v pracovních hodinách k provádění daňové kontroly do provozoven a obchodních místností podnikatelových a nahlížeti do záznamů, jejichž vedení, formu a obsah ustanoví nařízení nebo vyhláška o paušalování daně (§ 19, odst. 8), a do jeho obchodních dopisů, knih nebo jiných obchodních zápisů a listin. Podnikatel jest povinen veškeré tyto doklady po 5 let uschovávat a finančním orgánům nebo úřadům je kdykoliv předložiti k nahlédnutí. Tato lhůta se počítá od konce kalendářního roku, v kterém se daň stala splatnou.

(2) Za provozovnu se pokládá také pouhý tuzemský sklad zásob, z něhož se v tuzemsku dodávky splňují, nehledíc na to, náleží-li sklad ten osobám tuzemským či cizím.

(3) Podnikatelé nebo jejich zástupci jsou také povinni finančním orgánům podávati všechna vysvětlení, jichž jest potřebí k vyměření daně a k provedení tohoto zákona.

(4) Činnost revisního odboru ministerstva financí pokud se týče ústředního revisního úřadu finančního se vztahuje v mezích usta-

novení pro něj platných také na kontrolu daní podle tohoto zákona.

(5) Podnikatelé, kteří vedou obchodní knihy, jsou povinni při úplatách, přijatých od nabyvatele pokladnou, vydati v každém případě řádný účet, přesahuje-li přijatá úplata 1.000 Kč.

§ 17.

Daňové přiznání.

(1) Poplatník jest povinen do konce ledna každého roku podati příslušnému finančnímu úřadu I. stolice za minulý rok daňové přiznání, obsahující daňový základ za daňové období. V přiznání musí býti řečeno, že se děje podle nejlepšího vědomí a svědomí. Vzor přiznání vydá ministerstvo financí. Srážkové položky, uplatňované v přiznání, jest poplatník povinen na vyzvání prokázati způsobem, stanoveným v nařízení; neučiní-li tak ve stanovené, nejméně 14denní lhůtě, jest finanční úřad I. stolice oprávněn k nim nepřihlížeti.

(2) Zruší-li se podnik v daňovém období, podá se přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později přijaté se přihlásí do 4 neděl po zaplacení.

(3) Převeďe-li se podnik úplatně nebo neúplatně v celku a nepodal-li dřívější majitel přiznání, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odezdání podniku.

(4) Cizozemští podnikatelé (§ 5, odst. 3) jsou povinni podati daňové přiznání každému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu činnost provozovali, a to do 3 dnů po uplynutí každého kalendářního měsíce a netrvala-li jejich činnost celý kalendářní měsíc, do 3 dnů po jejím ukončení. K daňovému přiznání jsou tito podnikatelé povinni připojiti sestavení úplat za dodávky a výkony, které provedli na předcházející objednávku.

(5) Lhůty svrchu uvedené mohou býti finančním úřadem prodlouženy, nutno-li na zvláštní záruku.

(6) Nepodá-li poplatník přiznání daňové nejpozději do 14 dnů po uplynutí lhůty podle odstavců 1 až 5, zvýší se mu celková daň o 5%.

(7) Poplatníku může býti dovoleno, aby místo úplat, přijatých v daňovém období, přiznával ceny za dodávky a výkony účtované, nehledíc na to, byly-li zaplacený či ne; prokáže-li však poplatník, jemuž byl tento způsob placení daně povolen, že dodávka (výkon), na niž vydal účet, byla zrušena, takže nedošlo k jejímu provedení, není povinen z ceny, za

tuto dodávku (výkon) účtované, daň platiti. Rovněž není zmíněn poplatník povinen platiti daň z povolených slev a z účtovaných částek, které se prokázaně staly nedobytnými. Dovolení toto může se dáti jen tehdy, když poplatník vede knihy podle kupeckých zásad a vydává o všech dodávkách a výkonech účty. Podmínky přechodu od jednoho způsobu placení daně k druhému určuje nařízení.

(8) Vyměřuje-li se daň při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2), jest poplatník (§ 5, odst. 1, č. 9) povinen v prohlášení celnímu úřadu udati a průvodními listinami prokázati úplatu nebo cenu dováženého předmětu a jiné k vyměření daně potřebné údaje (§ 9, odst. 1, pátá věta); povinnosti této není, vyměřuje-li se daň při dovozu pevnou sazbou (§ 10, odst. 3). Úplatu jest poplatník povinen prokázati účtem a jeho opis odevzdati celnímu úřadu; je-li úplata v účtě udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji prohlásiti též v česko-slovenské měně. Není-li úplaty, jest poplatník povinen prohlásiti a vhodným způsobem prokázati cenu dováženého předmětu. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu nebo zdá-li se udaná úplata nebo cena úřadu celní správy nízkou, stanoví úřad (po případě po slyšení znalce) cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu, jest povinen nésti výlohy znaleckého odhadu vždy, jinak jen tehdy, byla-li daň pravoplatně vyměřena z ceny vyšší než byla úplata nebo cena udaná poplatníkem. Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (§ 9, odst. 1).

§ 18.

Vrácení úplaty.

(1) Vráti-li se úplata, dani podléhající, zcela nebo z části v daňovém období na př. proto, že obchod byl dodatečně zrušen nebo povolena sleva, může tato částka v daňovém přiznání býti odpočtena. To se může státi i tehdy, vrátí-li se úplata teprve v pozdějším daňovém období. Poplatník musí však v tomto případě připojit k daňovému přiznání přesný seznam jednotlivých srážek.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i pro případy, kdy poplatník platí daň z účtovaných cen (§ 17, odst. 7).

§ 19.

Určení daňového základu odhadem nebo dohodou. Paušalování daně.

(1) Nepodá-li poplatník přiznání do 14 dnů

po uplynutí lhůty zákonem stanovené nebo prodloužené (§ 17, odst. 1 až 5), může finanční úřad I. stolice stanovit daňový základ odhadem bez jeho další účasti podle pomůcek, jež má po ruce. V tomto případě pozbývá poplatník práva odporovati základům zdanění takto stanoveným, uváděti nové okolnosti a nabízet o nich důkazy.

(2) Podá-li poplatník včas (odstavec 1) přiznání, má-li však finanční úřad přiznání to z jakýchkoliv důvodů za nesprávné, nebo neúplné, jest povinen tyto důvody jemu oznámiti a vyzvat ho, aby v přiměřené, nejméně 14denní lhůtě podal vysvětlení a své údaje prokázal nebo své přiznání doplnil. V příslušném výměru musí býti poplatník upozorněn, že, nevyhoví-li bez náležité omluvy vyzvání v stanovené lhůtě, bude daň vyměřena bez jeho dalšího spolupůsobení podle pomůcek po ruce jsoucích.

(3) Nevyhoví-li poplatník vůbec nebo nevhoví-li včas vyzvání uvedenému v odstavci 2, může úřad stanovit daňový základ odhadem bez jeho další účasti podle pomůcek, jež má po ruce. V tomto případě pozbývá poplatník práva, odporovati základům zdanění takto stanoveným, uváděti nové okolnosti a nabízet o nich důkazy.

(4) Rovněž lze stanovit daňový základ odhadem tehdy, když poplatník podal daňové přiznání včas a podal též včas na úřední vyzvání žádané vysvětlení, avšak finanční úřad podle konaných šetření neuzná vysvětlení to za dostatečné; odhad se musí v tomto případě pohybovati v mezích provedeného vytýkáčického řízení.

(5) Stanoví-li se daňový základ odhadem, jest finanční úřad oprávněn rozvrhnouti jej stejnoměrně na jednotlivá splátková období (§ 20, odst. 1).

(6) Útraty odhadu platí poplatník, neudal-li, ač byl k tomu vyzván, souhrn úplat dani podrobených nebo přesahuje-li souhrn při odhadu vyšetřený částku udanou poplatníkem o více nežli o jednu třetinu.

(7) Při podnicích menšího rozsahu a při dodávkách podniku pro domácnost podnikatelovu, kde by přesné zjištění daňového základu bylo spojeno s obtížemi a nepoměrnými výlohami, jest finanční úřad oprávněn daňový základ stanovit dohodou. Tato dohoda se může týkati buď celého podniku nebo jen jeho části (na př. vlastní spotřeby).

(8) Ministr financí může po dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností nebo zemědělství nebo veřejných prací vyhláškou

ve Sbírce zákonů a nařízení ustanoviti také jiný způsob, jak zdaniti dodávky, výkony nebo dovoz, bude-li toho žádati prospěch státu nebo poplatnictva. Tento odchylný způsob zdanění (paušalování daně) může se týkati jak dodávek (vlastní spotřeby) a dovozu určitého zboží, tak dodávek (vlastní spotřeby) nebo výkonů, prováděných určitými skupinami podnikatelů. K tomu cíli musí ministr financí vyslechnouti obchodní a živnostenské komory nebo zemědělské rady. Tak na příklad může ustanoviti, že místo daně, která se má platiti při tuzemských dodávkách nebo při dovozu určitého zboží, stanoví se paušál, který jest náhradou za pravidelnou daň z veškerých tuzemských dodávek nebo z dovozu a který jest povinen platiti každý tuzemský výrobce zboží nebo při dovozu, kdo zboží dováží nebo kdo dovážené zboží k vyclení prohlásí nebo příjemce zboží. Vyhláška ta ustanoví, z jakého základu se paušál platí a jakou procentuelní nebo pevnou sazbou, kdo má paušál platiti, kdy, kde a jakým způsobem, které úřady jsou příslušny k vyměření a vymáhání paušalované daně a k rozhodování o daňové povinnosti a stížnostech. Vyhláška ta dále ustanoví, které dodávky nebo výkony jsou paušálem kryty a jakým způsobem se mají zdaniti zásoby zboží, které jsou v době, kdy vyhláška o paušálu nabyla účinnosti, u osob, jež nejsou povinny platiti paušál. Vybírá-li se paušalovaná daň zároveň s některou daní spotřební, může vyhláškou býti ustanoveno, že se paušalovaná daň vybírá a platí zároveň s daní spotřební podle ustanovení, platných pro tuto daň.

§ 20.

Placení daně. Příslušnost k vyměření daně.

(1) Tuzemští podnikatelé (§ 5, odst. 2) jsou povinni platiti ještě před vyměřením daně bez jakékoliv úřední výzvy:

1. pravidelnou (též sníženou) daň ve čtvrtletních splátkách, splatných patnáctého dne druhého měsíce po uplynutí každého kalendářního čtvrtletí, a to z daňového základu za dotyčné uplynulé čtvrtletí;

2. paušalovanou daň (§ 19, odst. 8) v měsíčních splátkách, splatných patnáctého dne druhého měsíce po uplynutí každého kalendářního měsíce, a to z daňového základu za dotyčný uplynulý měsíc. Toto ustanovení vztahuje se i na paušalovanou daň, která podle již vydaných vyhlášek o paušalování daně jest splatna ve čtvrtletních splátkách. Splatnost paušalované daně z obratu u zemědělců a paušalované daně, vybírané zároveň s některou

daní spotřební nebo s jinou státní daní neb dávkou, stanoví příslušná vyhláška o paušalování daně.

(2) Cizozemští podnikatelé (§ 5, odst. 3) jsou povinni platiti daň z daňového základu za každé daňové období (§ 15, odst. 2); tato daň jest splatna třetího dne po uplynutí dotyčného daňového období.

(3) 5%ní zvýšení daně podle § 17, odst. 6 jest splatno třicátého dne od doručení platebního rozkazu.

(4) Platby zaúčtují se nejprve na běžný daňový dluh, pak na nedoplatky daně za dřívější daňová období a jejich předepsané příslušenství, přihlížejíc k ohroženosti a stáří.

(5) Daň se platí, nestanoví-li vyhláška o paušalování daně (§ 19, odst. 8) jinak, příslušnému bernímu úřadu, který ji také účtuje. Účtování daně mohou však prováděti finanční úřady I. stolice, stanoví-li to ministr financí po dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení.

(6) Nebyla-li daňová splátka nebo daň do dne splatnosti zcela zaplacená, může býti exekučně vymáhána ještě před vyměřením, a to ve výši, kterou prozatímně stanoví finanční úřad I. stolice podle údajů poplatníkůvých a jsou-li tyto ve zřejmém rozporu se skutečností nebo neoznámí-li poplatník výši daňové splátky nebo daně na vyzvání ve lhůtě nejmeně 8denní, s přihlížením k poslednímu předpisu daně. Přesahuje-li poplatníkův roční předpis daně podle tohoto zákona v téže berní obci 500 Kč, zvýší se nezaplacená částka o 5%. Toto zvýšení plyne do státní pokladny.

(7) Daňový dlužník, kterému bylo za daňové období předepsáno na dani podle tohoto zákona s příslušenstvím v berní obci dohromady více než 500 Kč, nebo pouze 500 Kč či méně, avšak jehož dluh na splatné (vyměřené i nevyměřené) dani podle tohoto zákona a na předepsaném příslušenství přesahoval v berní obci na počátku daňového období částku 1.000 Kč, jest povinen platiti z dlužných částek poplatek z prodlení. Tento poplatek se mu předepíše z úhrnného jeho dluhu na splatné (vyměřené i nevyměřené) dani podle tohoto zákona a na předepsaném příslušenství na jeho daňovém účtu zjištěného:

1. u paušalované daně, splatné v měsíčních splátkách (odst. 1, č. 2), vždy k patnáctému dni každého měsíce,

2. v ostatních případech vždy ke dnům 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu každého roku. Případnou-li tyto dny na neděli nebo státem uznaný svátek nebo den památný,

jest pro zjištění dluhu rozhodným příští den všední. Roční úhrn sazby poplatku z prodlení jest stejný jako roční úhrn sazby poplatku z prodlení, stanovené pro přímé daně, a připadá z něho na jednotlivý měsíc (u paušalované daně splatné v měsíčních splátkách) jedna dvanáctina a na jednotlivé čtvrtletí (v ostatních případech) jedna čtvrtina. Úřad jest povinen doručiti dlužníkovi předpis poplatku z prodlení nejdéle do tří roků po uplynutí roku, ve kterém vznikl nárok státu na tento poplatek; neučiní-li tak, zaniká nárok státu na poplatek z prodlení. Jinak platí o poplatku z prodlení obdobně příslušná ustanovení o přímých daních.

(8) K žádosti poplatníkově může býti splatná daň zcela nebo z části posečkána; na povinnosti platiti 5%ní zvýšení daně podle odstavce 6 a poplatek z prodlení se tím nic nemění.

(9) Úřad, stanovený nařízením k vyměrování daně, rozhodne o daňové povinnosti, vyměří daň a vydá poplatníkovi platební rozkaz.

(10) Jakým způsobem se platí a vyměřuje daň při dražbách, provedených podnikateli, ustanoví nařízení.

(11) Jakým způsobem se vyměřuje a platí daň při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2), řídí se podle ustanovení o cle.

VII. Opravné prostředky, vrácení, vymáhání a zajištění daně.

§ 21.

Právo na stížnost. Přeplatek a dobropis.

(1) Rozhodovati o otázce, zda se má platiti daň a v jaké výši, jsou povolány toliko úřady finanční; na taková rozhodnutí lze si stěžovati v zákonné lhůtě až po dodání platebního rozkazu.

(2) Proti platebnímu rozkazu i jiným rozhodnutím a opatřením finančních úřadů ve věci daně podle tohoto zákona, dále ve věci poplatku z prodlení (§ 20, odst. 7) a dobropisu (odstavec 14) lze si stěžovati, a to do 30 dnů a směřuje-li stížnost proti pořádkové pokutě, do 15 dnů u toho finančního úřadu, který vydal platební rozkaz, rozhodnutí nebo opatření; nelze si však stěžovati proti opatřením, která předcházejí vyměření daně nebo vydání trestního nálezu neb rozsudku, proti rozhodnutím, která byla vydána podle volné úvahy správním předpisem neomezené, proti stanovení výše splatné daně, kterou lze vymáhati před vyměřením (§ 20, odst. 6, první věta), a v těch případech, kdy podle podpůrně platných ustanovení (§ 47) jest stížnost vyloučena. O stížnostech rozhoduje s konečnou

platností zemský finanční úřad jako jediná odvolací stolice s výjimkou stížností proti vyměření daně při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2), o kterých platí ustanovení hlavy V celního zákona, a s výjimkou případů, kdy o stížnosti podle podpůrně platných ustanovení (§ 47) rozhoduje úřad jiný. Byla-li stížnost podána u příslušného úřadu po uplynutí zákonné lhůty, odmítne ji tento úřad s ponecháním dalšího práva odvolacího.

(3) Odvolací stolicí příslušejí při rozhodování o stížnostech táž práva jako první stolice, může tudíž také rozhodovati o daňové povinnosti a naříkanou daň i zvýšiti.

(4) Stížnost nemá odkládacího účinku s výjimkou, uvedenou v § 42, odst. 10.

(5) V případech hodných zřetele může býti lhůta k podání stížnosti podloužena úřadem, u kterého má býti opravný prostředek podán.

(6) Nepodá-li se opravný prostředek v předepsané lhůtě, může to míti škodlivé následky jen pro toho poplatníka, kterému byl výměr doručen, nebo pro jeho dědice.

(7) Výměry, nařízení a rozhodnutí musí obsahovati údaje o úřadu, u kterého, a lhůtu, v které má býti opravný prostředek podán, jinak počne lhůta běžeti teprve dnem po dodání výměru, obsahujícího tyto údaje.

(8) Lhůta počíná běžeti dnem po dodání výměru, nařízení nebo rozhodnutí.

(9) Při počítání lhůty se nečítají dny poštovní dopravy, byl-li příslušný spis podán poštovnímu úřadu na úřední potvrzení (podací list, recepis).

(10) Případně-li poslední den lhůty na neděli nebo státem uznaný svátek nebo památný den, končí lhůta teprve příštím dnem všedním.

(11) Zažádá-li poplatník u úřadu o prodloužení lhůty k uplatnění opravného prostředku nebo požádá-li ve lhůtě tímto paragrafem stanovené o oznámení důvodů rozhodnutí, staví se lhůta až do dne dodání příslušného vyřízení a běží pak dále.

(12) Uplatňuje-li poplatník v stížnosti vady řízení, sběhlé při vyměření daně, má finanční úřad, uzná-li tyto námitky za správné, doplniti řízení, než předloží stížnost zemskému finančnímu úřadu.

(13) Na dani podle tohoto zákona vyměřované berní správou, pokud se týče na jejím příslušenství, vzniká přeplatek:

1. byl-li zcela nebo z části uhrazený předpis daně (příslušenství) rozhodnutím příslušného úřadu buď úplně zrušen nebo tak snížen, že platba převyšuje zbývající předpis;

2. bylo-li placeno nad povinnost.

O vrácení přeplatku poplatníkovi hotově nebo o jeho přeúčtování platí obdobně příslušná ustanovení o přímých daních.

(14) Měl-li poplatník splatnou daň, vyměřovanou berní správou, s předepsaným příslušenstvím přeplacenou (odstavec 13), přizná se mu dobropis, pokud mu bylo za daňové období předepsáno na dani podle tohoto zákona s příslušenstvím v berní obci dohromady více než 500 Kč, nebo pouze 500 Kč či méně, avšak jeho přeplatek (odstavec 13) přesahoval v berní obci na počátku daňového období částku 1000 Kč. Tento dobropis se vypočítá z úhrnného přeplatku na splatné (vyměřené i nevyměřené) dani podle tohoto zákona a na předepsaném příslušenství na jeho daňovém účtu, zjištěného:

1. u paušalované daně, splatné v měsíčních splátkách (§ 20, odst. 1, č. 2), vždy k patnáctému dni každého měsíce;

2. v ostatních případech vždy ke dnům 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu každého roku.

Případnou-li tyto dny na neděli nebo státem uznaný svátek nebo den památný, jest pro zjištění přeplatku rozhodným příští den všední. Roční úhrn sazby dobropisu jest stejný jako roční úhrn sazby dobropisu stanovené pro přímé daně a připadá z něho na jednotlivý měsíc (u paušalované daně splatné v měsíčních splátkách) jedna dvanáctina a na jednotlivé čtvrtletí (v ostatních případech) jedna čtvrtina. Úřad jest povinen doručiti oprávněné osobě rozhodnutí o přiznání dobropisu nejdéle do dvou roků po uplynutí roku, ve kterém vznikl její nárok na dobropis. Jinak platí o dobropisu obdobně příslušná ustanovení o přímých daních.

§ 22.

Vrácení daně při vývozu.

(1) Prokáže-li tuzemský podnikatel, že vvezl do ciziny v nezměněném stavu předmět, z jehož dodávky jeho přímý dodavatel nebo z jehož dovozu on sám při dovozu státu odvedl daň, má nárok, aby se mu vrátila částka ve výši daně, kterou jeho dodavatel nebo on sám státu odvedl. Tento nárok nelze však uplatniti u předmětu, kterého tuzemský podnikatel (vývozce) upotřebil k zpracování na jiný předmět nebo jako obalu, nebo kterého již použil v tuzemsku. Za takové upotřebení nebo použití se však nepovažuje, upotřebí-li tuzemský podnikatel předmět toliko jako součásti ke spojení s jiným předmětem, aniž by tím změnil jeho povahu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují i na tu paušalovanou daň (§ 19, odst. 8), u které podle již vydaných vyhlášek o paušalování daně jest nárok na vrácení daně podle odstavce 1 vyloučen nebo omezen.

(3) Nárok na vrácení daně podle odstavce 1 pomine, nebyla-li žádost podána do jednoho roku po vývozu. Podrobnější podmínky vrácení daně, jakož i povinnost dodavatelovu poskytnouti vývozci doklady o tom, že daň státu byla odvedena, ustanoví nařízení.

(4) Tuzemský podnikatel má při vývozu nárok na vrácení daně, zaplacené z dodávek nebo dovozu surovin anebo polotovarů, jichž bylo upotřebeno ke zpracování na předměty, vyvezené do ciziny, nebo jichž bylo použito jako součástí při výrobě zmíněných předmětů nebo jako jejich obalu; rozsah a podmínky tohoto nároku budou stanoveny směrnicemi, které vydá vláda.

§ 23.

Vymáhání daně. Zajištění daně.

(1) Splatná daň (vyměřená i nevyměřená) i její příslušenství se vymáhají jako přímé daně.

(2) Vyměřovací úřad jest oprávněn požadovati přiměřené zajištění daně, která dosud není splatna:

a) za běžné daňové období:

1. od podniků kočovních nebo podomních;
2. při dražbách;
3. od cizozemských podnikatelů (§ 5, odst. 3);

b) za běžné a předešlé splátkové období (§ 20), neodvádí-li poplatník daňové splátky správně nebo je-li nebezpečí, že by jejich dobytost vystěhováním nebo z jiných důvodů byla ohrožena.

(3) Celní úřad jest rovněž oprávněn požadovati přiměřené zajištění daně, splatné při celním odbavení, tehdy, když daň při celním odbavení nevybral a má z jakýchkoliv důvodů pochybnosti o dobytosti daně.

(4) Podrobnosti zajištění daně ustanoví nařízení.

HLAVA II.

Daň přepychová.

I. Doplnovací povaha ustanovení o dani z obratu.

§ 24.

Na daň přepychovou vztahují se všechna ustanovení o dani z obratu, pokud se v hlavě druhé nestanoví výslovně odchylky anebo po-

kud nejsou ustanovení hlavy první v rozporu s ustanoveními hlavy druhé.

II. Předmět přepychové daně.

§ 25.

(1) Za přepychové předměty nebo výkony se pokládají ty předměty a výkony, které jsou uvedeny ve zvláštním seznamu přepychových předmětů a výkonů, který bude vydán nařízením (§ 26, odst. 1).

(2) Dani přepychové jsou podrobeny:

1. dovoz všech přepychových předmětů, tudíž i těch, které se podle seznamu zdaňují u výrobce nebo v drobném prodeji, nehledíc na úplatnost a na to, kdo předmět dováží, mimo případy, kdy jde o dovoz osvobozený od přepychové daně podle § 27;

2. dodávky výrobců (počítajíc v to vlastní spotřebu) v těch případech, kdy se dodávaný předmět podle seznamu zdaňuje u výrobce;

3. dodávky v drobném prodeji (počítajíc v to vlastní spotřebu) v těch případech, kdy se dodávaný předmět podle seznamu zdaňuje v drobném prodeji;

4. dodávky z dražeb;

5. dodávky nepodnikatelů. Za dodávky nepodnikatelů se pokládají též takové dodávky podnikatelů, které nenáleží v jejich obor (příležitostné dodávky);

6. výkony v případech uvedených v seznamu.

Vlastní spotřeba podléhá přepychové dani i tehdy, jde-li o výdělečné upotřebení. Při dodávkách, uvedených pod č. 4 a 5, nehledí se na to, byla-li z předmětu dodávky před tím už zaplacená přepychová daň u výrobce, při dovozu nebo v drobném prodeji. Vývoz a průvoz dani nepodléhají za podmínek stanovených nařízením.

(3) Výrobcem podle tohoto zákona je, kdo sám zhotoví nebo zhotoviti dá předměty, které se podle seznamu pokládají za přepychové, a předměty ty ve svém podniku dále zeizuje. Za výrobce se také pokládá, kdo předměty, ztrativši svou přepychovou povahu, na svůj účet upraví nebo upraviti dá tak, že jsou zase způsobilé k používání (§ 26, odst. 3) a předměty ty ve svém podniku dále zeizuje. Podnikatel, který pro výrobce surovinu, polotovary nebo hotový předmět zpracovává nebo upravuje na přepychový předmět, platí z úplaty za svůj výkon toliko daň z obratu. U domácího průmyslu se pokládá za výrobce podnikatel, který u osob, uvedených v § 4, č. 16, výrobky objednává a hotové výrobky ve svém podniku zeizuje. V případech sporných roz-

hoduje o tom, kdo jest výrobcem, ministr financí po dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

(4) Drobným prodejem se rozumí přímá dodávka spotřebiteli. Za spotřebitele se pokládá každý nabyvatel, který nepodá průkazu žádaného v § 28, č. 4.

(5) Nebyla-li při dodávce nebo při dovozu zaplacená plná přepychová daň z důvodů § 28, č. 4, jest podnikatel při další dodávce téhož předmětu povinen odvésti z přijaté úplaty plnou přepychovou daň, není-li také při této další dodávce splněna podmínka pro snížení daně podle zákonného ustanovení shora zmíněného.

§ 26.

Seznam přepychových předmětů a výkonů.

(1) Vlášda se zmocňuje, aby nařízením vydala seznam přepychových předmětů a výkonů (§ 25, odst. 1), měnila tento seznam jak co do předmětů a výkonů přepychových tak co do způsobu zdanění a podle toho tento seznam upravila. K tomu cíli vyslechne obchodní a živnostenské komory, státní živnostenskou radu nebo zemědělské rady ve lhůtě, stanovené ministrem financí. Takové nařízení budiž předloženo do 14 dnů po vydání Národnímú shromáždění. Nevezme-li některá ze sněmoven nařízení na vědomí, pozbývá tímto dnem platnosti.

(2) Je-li pro přepychovou povahu předmětu nebo výkonu směrodatnou cena, sluší touto cenou rozuměti smluvnou cenu předmětu nebo výkonu, a není-li takové, cenu obecnou podle § 9, a to v obou případech bez daně přepychové. Při dovozu se k ceně smluvené nebo obecné připočítá ještě clo, výlohy dopravní ke hranici a dávky, vybírané z dováženého zboží. Při předmětech dodaných společně, které podle obchodních názorů tvoří věc úhrnnou, rozhoduje cena úhrnná.

(3) Přepychovou povahu ztrácejí předměty, jestliže pro opotřebení, značné poškození nebo jinou podstatnou vadu nelze jich bez náležité úpravy používati k tomu účelu, jemuž předměty ty podle svého původního určení mají sloužiti.

§ 27.

Dodávky a dovoz od daně přepychové osvobozené.

Dani nejsou podrobeny:

1. dodávky a dovoz, uvedené v § 4, týkající-li se přepychových předmětů, mimo dodávky

přepychových předmětů při vnucených dražbách (§ 4, č. 1), dodávky nepodnikatelů (§ 4, č. 11) a mimo dodávky a dovoz pro stát a státní podniky (§ 4, č. 17). Dodávky a dovoz pro stát a státní podniky požívají však úlevy podle § 28, č. 3;

2. dodávky používaných přepychových předmětů, směřují-li se tyto předměty za nové přepychové předměty téhož druhu. Podmínky tohoto osvobození ustanoví nařízení.

§ 28.

Dovoz a dodávky podrobené snížené (2% ní) dani přepychové.

Snížené, toliko 2% ní, dani přepychové jsou podrobeny:

1. dovoz a dodávky předmětů, uvedených v seznamu přepychových předmětů, kterých podle jejich povahy nelze užítí jinak než k vědeckým, vyučovacím, bohoslužebným, léčebným, technickým nebo výdělečným účelům;

2. dovoz a dodávky původních děl a kopií takových děl, zhotovených umělci-malíři, dále dovoz a dodávky plastických děl, zhotovených umělci k účelům veřejným;

3. dovoz a dodávky přepychových předmětů pro stát nebo státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo pro osoby, jež přepychových předmětů nabyly ve veřejném zájmu, za podmínek stanovených nařízením. Nedovážejí-li se tyto předměty přímo, nýbrž prostřednictvím tuzemského podnikatele, nutno za podmínek stanovených nařízením při celním odbavení rovněž zaplatiti 2% ní sníženou přepychovou daň, kdežto další dodávka zprostředkovatela (tuzemského podnikatele) jest podle § 4, č. 17 daně z obratu prosta;

4. dovoz a dodávky přepychových předmětů zdaňovaných v drobném prodeji, prokáže-li, kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, hned při celním odbavení nebo nabyvatel dříve, než nabude předmětu, že se v tuzemsku oprávněně po živnostensku nebo obchodnicku zabývá dalším zeizováním předmětů tohoto druhu v nezměněném stavu. V takových případech musí, kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, celnímu úřadu hned při celním odbavení a při tuzemských dodávkách nabyvatel dodavatel dříve, než nabude předmětu, předložiti kolku prosté

úřední vysvědčení, jehož formu i obsah ustanoví nařízení. Při tuzemských dodávkách jest mimo to nabyvatel povinen odevzdati dodavateli o každé jednotlivé dodávce podepsané kolku prosté osvědčení, v němž jest uvedeno číslo a datum úředního vysvědčení, den, předmět a cena dodávky a adresa nabyvatelova. Za jakých podmínek jsou dovoleny úlevy od požadování těchto průkazních listin, ustanoví nařízení. Jedná-li nabyvatel jménem třetí osoby, musí předložiti prohlášení svého zmocnitele, že jest oprávněn těchto předmětů pro něho nabývat. Jakým způsobem se tyto obchodní případy zapisí do daňových záznamů, ustanoví nařízení. Poplatník jest povinen podati potřebná vysvětlení, aby se svrchu uvedené průkazy mohly přezkoumati, a předložiti k nahlédnutí obchodní knihy a obchodní korespondenci, případu toho se týkající.

III. Subjekty daňové.

§ 29.

Přepychovou daň platiti jsou povinni:

1. při dovozu poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona);

2. výrobce při dodávkách předmětů, které se zdaňují u výrobce;

3. dodavatel při dodávkách předmětů, které se zdaňují v drobném prodeji;

4. při dražbách mimosoudních, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň;

5. dodavatel při dodávkách nepodnikatelů. Je-li však při dodávkách nepodnikatelů nabyvatel podnikatelem, jest kromě případu, uvedeného v § 31, odst. 2, poslední věta, povinen platiti daň místo dodavatele a jest oprávněn z úplaty si ji sraziti;

6. u přepychových výkonů, kdo výkon provádí.

IV. Sazba daňová.

§ 30.

(1) Daň přepychová z drobného prodeje přepychových předmětů, pak z přepychových výkonů, při dodávkách z dražeb a z dodávek nepodnikatelů činí 10% úplaty nebo ceny tam, kde není úplaty (§ 9). Kde se tato daň vybírá u výrobce nebo při dovozu, činí 12% úplaty nebo ceny. Snížená daň přepychová (§ 28) činí 2% úplaty nebo ceny.

(2) Výlohy za obal podléhají též daňové sazbě, jaké podléhá předmět dodávky, jestliže obal podle obchodních zvyklostí se pokládá

s dodaným předmětem za jednotný celek; je-li okolnost tato pochybná, rozhoduje o ní zemský finanční úřad po slyšení znalce. Jinak podléhají výlohy za obal jen dani z obrátu.

(3) Ustanovení § 10, odst. 3 platí pro dovoz přepychových předmětů obdobně.

(4) Dodávka nebo výkon, podrobený dani přepychové, není podroben dani z obrátu. Předměty, zdaňované při dovozu nebo u výrobce, při jejichž dovozu byla při celním odbavení nebo při jejichž dodávce byla u výrobce zaplacená daň přepychová, podléhají při všech dalších dodávkách jen dani z obrátu s výjimkou stanovenou pro dodávky nepodnikatelů a dodávky z dražeb (§ 25).

V. Ustanovení o vybírání daně.

§ 31.

Zvláštní ustanovení pro dodávky a výkony nepodnikatelů.

(1) Dodávky přepychových předmětů, prováděné nepodnikateli, podléhají kromě případů, uvedených v § 27, č. 2 a § 28, č. 4, v každém případě 10% ní přepychové dani, nehledíc na výši úplaty.

(2) Daň se platí při dodávkách a výkonech nepodnikatelů způsobem uvedeným v § 13, jehož všechna ustanovení platí obdobně i na tyto dodávky a výkony. Z příležitostných dodávek podnikatelů, které podle § 25, odst. 2, č. 5 se pokládají za dodávky nepodnikatelů, jsou podnikatelé povinni platiti daň týmž způsobem jako z ostatních svých dodávek; ustanovení §§ 33 až 36 platí obdobně i pro tyto dodávky.

§ 32.

Ohlášení podniků, obchodujících přepychovými předměty nebo provádějících přepychové výkony.

(1) Každý podnikatel, dodávající přepychové předměty, které se zdaňují v drobném prodeji, nebo vyrábějící předměty, které se zdaňují u výrobce, musí to oznámiti v přihlášce, uvedené v § 14, nebo není-li takové přihlášky potřebí, ve zvláštním podání, které nutno podati ve lhůtě stanovené nařízením. Při tom musí označiti druhy přepychových předmětů, s nimiž obchoduje nebo které vyrábí.

(2) Rozšíří-li se podnik dodatečně na další přepychové předměty, musí se oznámení doplniti ve lhůtě, stanovené nařízením.

(3) Podobně musí podnikatel ve lhůtě stanovené nařízením oznámiti, že zanechal drob-

ného prodeje nebo výroby předmětů přepychových.

(4) Ustanovení toto platí obdobně i pro podniky, které provádějí přepychové výkony (§ 25, odst. 2, č. 6).

§ 33.

Daňová období. Splátky.

(1) Daň z úplat za dodávky výrobců nebo za drobný prodej přepychových předmětů nebo za přepychové výkony se vyměřuje podnikatelům podle ročních souhrnů. Ustanovení § 15, odst. 2 platí obdobně i pro daň přepychovou.

(2) Ustanovení § 20 se vztahují také na daň přepychovou.

§ 34.

Daňová kontrola.

(1) Všichni podnikatelé, kteří vyrábějí přepychové předměty, zdaňované v drobném prodeji, anebo s těmito předměty toliko obchodují, jsou povinni v každé provozovně vésti zvláštní záznamy, jichž formu a obsah ustanoví nařízení.

(2) Jde-li o předměty přepychové, zdaňované u výrobce, jest povinen vésti takové záznamy toliko výrobce.

(3) Vést takové záznamy jsou povinni též podnikatelé, provádějící výkony zmíněné v § 25, odst. 2, č. 6.

§ 35.

Přiznání daňové.

O dodávkách a výkonech, podrobených přepychové dani, jest podati zvláštní přiznání daňové podle ustanovení o přiznání k dani z obrátu.

§ 36.

Určení daňového základu odhadem.

Odhadem (§ 19) se určuje daňový základ i při dani přepychové vždy za celý kalendářní rok; byl-li podnik mezi rokem zastaven, koná se odhad za dobu skutečného trvání činnosti podniku.

VI. Vrácení přepychové daně. Dovoz přepychových předmětů.

§ 37.

Vrácení přepychové daně při vývozu.

Ustanovení § 22 platí obdobně i na daň přepychovou.

§ 38.

Vrácení přepychové daně
v jiných případech.

(1) Podnikateli, který nabyt přepychového předmětu proto, aby jej dále zpracoval na jiný přepychový předmět, vrátí se na žádost částka ve výši rozdílu mezi 12%ní (10%ní) přepychovou daní a sníženou 2%ní přepychovou daní, prokáže-li, že nabyt přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem nebo, že nabyt přepychového předmětu, zdaňovaného v drobném prodeji, a prokáže-li dále, že jeho dodavatel nebo on sám (§ 29, č. 5) z dodávky zmíněného předmětu odvedl státu 12%ní (10%ní) přepychovou daň; nenabyt-li podnikatel přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, vrátí se mu na žádost částka ve výši 6% nákupní ceny (bez daně).

(2) V případech, kde se daň vybírá podle § 19, odst. 8 paušálně, může vyhláškou o paušalování nárok na vrácení daně podle odstavce 1 býti vyloučen nebo omezen.

(3) Stát, státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo kdo nabyt přepychového předmětu ve veřejném zájmu, mají nárok, aby se jim vrátila částka ve výši 6% nákupní ceny tehdy, když předmětu zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu nenabyli ani sami přímo od výrobce nebo přímo dovozem, ani dovozem prostřednictvím tuzemského podnikatele podle § 28, č. 3. Pojem veřejného zájmu ustanoví nařízení.

(4) Žádost za vrácení daně podle odstavců 1 a 3 nutno podati nejpozději do 1 roku po nabytí předmětu; podrobnosti vrácení ustanoví nařízení.

(5) Prokáže-li podnikatel, že předmět, z něhož byla daň zaplacená u výrobce nebo při dovozu, byl živelní nebo jinou neodvratnou pohromou bez jeho viny zničen nebo tou měrou poškozen, že přepychovou daň nelze při další dodávce přesunouti, může mu finanční úřad I. stolice na žádost povolit úplné nebo částečné vrácení přepychové daně, kterou zaplatil v tržové ceně přímo výrobcí nebo přímo při dovozu. Nenabyt-li žadatel předmětu dovozem přímo nebo od výrobce přímo, může mu finanční úřad I. stolice povolit vrácení části zaplacené daně za podmínek stanovených nařízením.

§ 39.

Dovoz přepychových předmětů.

(1) Pro dovoz přepychových předmětů platí obdobně ustanovení o dani z obratu.

(2) Zezít-li tuzemský podnikatel v tuzemsku přepychový předmět, dá-li jej však zaslati přímo z ciziny tuzemskému nabyvateli, jest nabyvatel povinen při celním odbavení zaplatiti přepychovou daň, není-li od ní osvobozen podle § 27, kdežto tuzemský podnikatel jest povinen z dodávky odvésti daň z obratu.

HLAVA III.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 40.

Povinnost k mlčelivosti.

Prozradí-li státní zřízení a osoby, které z úředního příkazu působily při vyměrování daně, neoprávněně zařízení a poměry podniku, zejména prozradí-li obsah přiznání nebo řízení o něm, dopouštějí se přestupku, za který uloží soud, není-li tu těžší trestný čin, trest na penězích do 10.000 Kč, nebo vězení (uzamčení) do tří měsíců. Stíhání trestní koná se jen na soukromou žalobu podnikatelovu. Pokus tohoto přestupku není trestný.

§ 41.

Přestupky daňové.

(1) Přestupku zkrácení daně se dopouští, kdo v daňovém přiznání nebo v odpovědi na dotaz nebo dekret nebo při celním odbavení, ve stížnosti, v žádosti za osvobození od daně, za snížení nebo vrácení daně nebo poskytnutí jinaké daňové výhody, vědomě a v úmyslu daň zkrátiti učiní nesprávná udání nebo zamlčí určité okolnosti, čímž může zmařiti předepsání daně, způsobiti vyměření daně nižší částkou, než kterou by podle zákona měl platiti nebo získati osvobození od daně, snížení nebo vrácení daně nebo dosáhnouti jinaké výhody, které jemu po zákonu nepřísluší. Nezáleží na tom, byl-li daňový přestupek dokonán, či jde-li jen o pokus. Pokusu přestupku zkrácení daně dopouští se také, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátiti nesprávně vede předepsaný daňový záznam nebo obchodní knihy nebo vydává účty o tuzemských dodávkách tak, jako by šlo o dodávky z ciziny do tuzemska.

(2) Přestupku zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátiti:

a) neučiní povinného oznámení podle §§ 13, 14 a 32, nebo

b) v zákonné lhůtě nepodá daňového přiznání, nebo

c) nezaplatí daň při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů (§§ 13 a 31), nebo cizozemských podnikatelů (§ 5, odst. 3 a § 20, odst. 2).

(3) Spoluviný přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a úmyslně vede nesprávně obchodní knihy nebo nařízené daňové záznamy proto, aby napomáhal zkrácení daně, kterou má platit, kdo jest s ním v obchodním spojení.

(4) Přestupku ohrožení daně se dopouští, kdo se bez zlého úmyslu z hrubé nedbalosti dopustí činů nebo opominutí, uvedených v odstavcích 1 až 3.

(5) Přestupku zkrácení, zatajení neb ohrožení daně se dopouští i zmocněnec, jenž se dopustí při zastupování činů nebo opominutí, uvedených v odstavcích 1 až 4.

(6) Přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští také, kdo jako znalec nebo osoba převědná před finančními orgány učiní vědomě nesprávné udání v úmyslu, aby zmařil vyměření daně nebo způsobil vyměření daně nižší.

§ 42.

Tresty, jejich vymáhání a zajištění.

(1) Na činy a opominutí uvedené v § 41 stanoví se — nehledíc k povinnosti zaplatit zkrácenou daň s poplatkem z prodlení — trest na penězích, a to, byla-li daň zkrácena nebo zatajena, až do 20tinásobku zkrácené nebo zatažené daně, byla-li daň ohrožena, až do 5tinásobku zkrácené nebo zatažené daně. Do 50tinásobku zkrácené nebo zatažené daně trestá se podnikatel, který daň od nepodnikatele podle § 13, odst. 3 a § 29, č. 5 vybranou vědomě a úmyslně neodvede.

(2) Nemůže-li být zkrácená daň přesně zjištěna, vyměří se trest na penězích od 50 Kč do 100.000 Kč.

(3) Stejným způsobem, jako přestupek dokonaný se trestá i pokus, avšak s tou úchytkou, že základem trestu na penězích v tomto případě je daň, o kterou stát přijít mohl.

(4) Při vyměřování trestu nutno v každém případě přihlížeti k stupni viny a k výši daně zkrácené neb o kterou stát přijít mohl.

(5) Kde se daň nebo paušalovaná daň podle tohoto zákona vybírá celními úřady nebo zároveň s některou daní spotřební, stíhají a trestají se přestupky daňové podle trestních ustanovení platných pro clo nebo příslušnou

daň spotřební, s úchytkou, že se výměra trestu řídí ustanoveními tohoto zákona, stanoví-li tresty vyšší, než jaké jsou stanoveny u cla nebo daně spotřební.

(6) Finanční správa jest oprávněna uveřejniti trestní nález nebo rozsudek pro přestupky podle § 41 na útraty pachatelovy.

(7) Při opětném potrestání může být živnostenskému úřadu navrženo, aby pachateli bylo odňato živnostenské oprávnění.

(8) V trestním nálezu nebo rozsudku může být zároveň vyřčen náhradní trest vězení od jednoho dne do šesti měsíců pro případ nedobytnosti trestu na penězích. Je-li peněžitý trest nedobytný jen částečně, vykoná se náhradní trest jen tou výměrou, která poměrně odpovídá nedobytné části. Náhradní trest vězení vykoná na žádost finančního úřadu, který trest uložil, okresní soud v sídle tohoto úřadu.

(9) Tresty na penězích podle tohoto paragrafu uložené plynou do státní pokladny.

(10) Trestní řízení provádí s výjimkou uvedenou v odstavci 5 příslušná berní správa. Ministerstvo financí může několik daňových ukládacích okresů spojit v jediný trestní okres a určit jeden z finančních úřadů, ležících v jeho obvodu, aby pro celý trestní okres prováděl trestní vyšetřování a vydával trestní nálezy. O stížnostech, jež mají odkládací účinek, platí ustanovení § 21 a rozhoduje o nich s konečnou platností zemský finanční úřad.

(11) Tresty daňové se vymáhají a zajišťují podle ustanovení platných pro přímé daně; v případech uvedených v odstavci 5 platí obdobně ustanovení pro clo nebo příslušnou daň spotřební.

§ 43.

Pořádkové pokuty.

(1) Jedná-li někdo v jiných případech proti zákonu nebo neuposlechne-li úředních nařízení nebo vyzvání, může být, není-li toto jednání neb opominutí trestné podle § 41, ihned potrestán pořádkovou pokutou do výše 5.000 Kč. V každém novém případě a při každém dalším marném upomínání může mu být uložena nová pořádková pokuta do výše 10.000 Kč. Jde-li o uložení pořádkové pokuty osobám zodpovědným za správu osob právnických, nesmí celková výše všech pořádkových pokut, uložených v témž případě všem osobám, zodpovědným za správu téže právnické osoby, přesahovati uvedenou částku 5.000 Kč, po případě 10.000 Kč.

(2) Pořádková pokuta může být uložena též v případech, kdy daňové splátky (§ 20, odst. 1) nebyly odvedeny vůbec anebo byly odvedeny zřejmě nesprávně; při tom budiž přihlíženo k pravděpodobné celkové daňové povinnosti poplatníkové podle tohoto zákona.

(3) Stejnou pokutou bude potrestán, kdo nemaje k tomu zákonného důvodu, odepře svědeckou nebo znaleckou výpověď (§ 46, odst. 3).

(4) Pořádková pokuta se neuloží, jestliže před doručením nálezu o pořádkové pokutě bylo zanedbání odčiněno nebo povinnosti učiněno zadost.

(5) Pořádkové pokuty plynou do státní pokladny.

(6) Pořádkové pokuty mohou být vymahány po uplynutí 14 dnů ode dne, kdy příslušný trestní nález byl dodán; jinak platí pro jich vymáhání a zajištění ustanovení § 42, odst. 11.

§ 44.

Zánik trestnosti. Upuštění od trestního řízení.

(1) Trestnost podle § 41 pomíjí:

1. smrtí pachatelovou;
2. udělením milosti;
3. jestliže pachatel odčiní přestupek dříve, než úřední orgán při daňové kontrole (§ 16) závadu shledal a ve všech jiných případech dříve, než mu byla dodána obsílka nebo vyrozumění o zavedeném trestním řízení, a v obojím případě zaplatí, byla-li daň zkrácena, zatajena nebo ohrožena, příslušnou částku u berního úřadu;
4. promlčením.

(2) K žádosti strany může od dalšího trestního řízení být upuštěno, když strana dříve, než byl trestní nález nebo rozsudek vydán, složí kromě zkrácené daně přiměřenou pokutu a vzdá se dalších opravných prostředků. Upouštěcí částku stanoví u volném uvážení úřad, provádějící trestní řízení, přihlížeje k výši zkrácené daně nebo daně, o kterou stát přijít mohl, k výši trestu na penězích, jenž by jinak byl pravděpodobně uložen, a k majetkovým poměrům obviněného. Stanovení upouštěcí částky podrobeno je schválení zemského finančního úřadu, který zároveň určí lhůtu, do které nutno upouštěcí částku zaplatiti.

(3) Jestliže při přestupku ohrožení daně (§ 41, odst. 4) nepřevyšuje částka, o níž byla zákonná daň zkrácena nebo zatajena, úhrnem částku 1.000 Kč a nečiní současně více než 15% zákonné daně, nebude obviněnému uložen

trest na penězích vůbec, prokáže-li, že částku, o kterou byla daň zkrácena nebo zatajena, dodatečně zaplatil, a to nejdéle ve lhůtě vyšetřujícím úřadem stanovené.

§ 45.

Promlčení.

(1) Právo státu vyměřiti tyto daně se promlčuje v 5 letech. Promlčení se počíná od uplynutí správního roku, v kterém strana splnila svou povinnost podati příznání nebo dodatí podklady k vyměření, nebo, nemá-li strana takové povinnosti, od uplynutí správního roku, v kterém příslušná daňová pohledávka vznikla.

(2) Nebyla-li vinou strany daň vyměřena zcela nebo z části nebo opominula-li strana buď zcela nebo z části daň zaplatiti, když se daň platí bez úředního předpisu, počíná lhůta běžeti teprve po uplynutí toho správního roku, v kterém úřad nabyl možnosti daň vyměřiti nebo předepsati. Při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů, při nichž daň nebyla zaplácena způsobem naznačeným v §§ 13 a 31, počíná promlčecí lhůta běžeti od uplynutí správního roku, v kterém se finanční úřad dozvěděl o dodávce nebo výkonu. Uplynulo-li však dříve, než úřad nabyl možnosti daň předepsati, 30 let od konce správního roku, v kterém příslušná daňová pohledávka vznikla, nelze vyměřovací právo vykonati.

(3) Právo vyměřiti částku, o kterou bylo nesprávným vyměřením daně předepsáno méně, promlčí se ve třech letech od uplynutí správního roku, v kterém se stala daň splatnou.

(4) Promlčení se přeruší v případech 1 až 3 takovými úkony provedenými úřadem k vyměření daně, o kterých byla strana zpravena. Od uplynutí správního roku, v kterém byl proveden poslední úřední úkon tohoto druhu, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(5) Právo státu požadovati splatnou daň se promlčuje v 6 letech od uplynutí správního roku, v kterém se stala daň splatnou.

(6) Promlčení splatné daně se přeruší dodáním upomínky poplatníku, zavedením exekuce nebo povolením platební lhůty. Po uplynutí správního roku, v kterém byla dodána poslední upomínka, učiněn poslední exekuční krok, uplynula poslední platební lhůta, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(7) Je-li daň zajištěna ruční zástavou, nemůže být státu, pokud má zástavu v rukou, namítáno, že opominul vykonati právo zástavní, a nemůže se právo zástavní promlčeti. Také právo dlužníkovu zástavu vykoupiti se

nepromlčuje. Pokud však pohledávka přesahuje cenu zástavy, může zatím zaniknouti promlčením. Je-li splatná daň zajištěna vkladem do pozemkové knihy nebo záznamem v úředních depozitech, nelze do třiceti let po vkladu nebo záznamu namítati promlčení proti uplatňování práva takto nabytého.

(8) Trestnost činů v § 41 uvedených zaniká promlčením v pěti letech, a to jde-li o činy, záležející v konání, od uplynutí roku, v němž byl trestný čin spáchán, a jde-li o činy, záležející v opominutí, od uplynutí roku, v němž se opominutí stalo. Dopustí-li se vinník nového v § 41 uvedeného trestného činu, nepromlčuje se starší trestný čin před promlčením novějšího. Promlčení trestnosti činů v § 41 uvedených se přetrhuje vydáním obsílky, obviněnému svědčící a trestný čin a den výsledku vyznačující, nebo jiným sdělením obviněnému, že se proti němu zavádí trestní řízení. Každým způsobem však se promlčuje trestnost činů, pro které do deseti let od uplynutí roku, ve kterém byl trestný čin spáchán, nebo se opominutí stalo, nebylo zavedeno trestní řízení.

(9) Trestnost činů v § 43 uvedených zaniká promlčením v jednom roce ode dne, kdy trestný čin byl spáchán nebo se opominutí stalo.

(10) Výkon trestů, uložených pro trestné činy, uvedené v §§ 41 a 43, se promlčuje v pěti letech ode dne, kdy nález nabyl moci práva.

§ 46.

Součinnost veřejných úřadů, obcí, sdružení podnikatelů a jiných osob.

(1) Všechny veřejné, zejména též obecní úřady a ústavy, dále pak sdružení podnikatelů jsou povinny poskytovat státním úřadům každé pomoci při ukládání a vymáhání daně a provádění dozoru.

(2) Finanční orgány jsou oprávněny od osob zúčastněných na právním jednání, jež zavdalo k vyměření daně podnět, žádati, aby podaly vysvětlení potřebná k vyměření daně a předložily spisy týkající se tohoto právního jednání; žádané doklady musí býti v příslušném výměru přesně označeny.

(3) Konečně jest každý povinen v daňových věcech jiných osob vydati svědectví nebo vypovídati jako znalec. Výpověď svědeckou nebo znaleckou smějí však odepřít osoby, které jsou s osobou k placení daně povinnou v přímé linii příbuzné, pak manžel nebo manželka a jejich bratři a sestry, dále bratři a sestry osob k placení daně povinných. Jiné osoby mohou odepřít, jsouce tázány, takové vý-

povědi, jimiž by byla jim nebo osobě, ke které jsou v některém z uvedených poměrů, způsobena přímá a poměrně značná škoda majetková nebo hanba nebo by vzniklo nebezpečí trestního stíhání nebo by byla porušena svědčková nebo znalecká povinnost k mlčivosti, státem uznaná, nebo bylo vyzraženo podnikatelské tajemství.

(4) Na osoby exterritoriální se ustanovení odstavců 2 a 3 nevztahují.

§ 47.

Podpůrná platnost ustanovení o jiných daních a cle.

V případech tímto zákonem neupravených platí obdobně:

1. jde-li o daň vybíranou při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2), ustanovení o cle;

2. jde-li o paušalovanou daň vybíranou zároveň s některou daní spotřební (§ 19, odst. 8), ustanovení o dotyčné dani spotřební;

3. ve všech ostatních případech ustanovení o přímých daních.

§ 48.

Nepřípustnost samosprávných přírážek.

Daně podle tohoto zákona nemohou býti podrobeny přírážkám samosprávných svazků a sborů.

§ 49.

Účinnost zákona. Přejícná ustanovení.

(1) Tento zákon platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; jsou jím nedotčena ustanovení jiných zákonů nebo nařízení, která se týkají daní podle tohoto zákona a jsou dne 1. ledna 1939 v platnosti.

(2) Jde-li o daň za dobu před tímto dnem nebo o trestné činy před tímto dnem spáchané, nutno použití ustanovení zákona, který v rozhodné době (odstavec 3) platil.

(3) O tom, má-li se použití ustanovení tohoto zákona či zákona ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., zákona ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., nebo téhož zákona ve znění zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., po případě též ve znění zákona ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., po případě též ve znění zákona ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., po případě též ve znění

zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., rozhoduje:

1. pokud jde o daň, doba vzniku daňové povinnosti (§ 11);

2. pokud jde o trestné činy, doba, kdy trestný čin byl spáchán nebo opominutí se stalo.

(4) Budou-li po uzavření dodávek nebo výkonů, ale před jejich provedením určité předměty nebo výkony prohlášeny nově za přepychové nebo budou-li určité předměty podrobeny dani z obrátu při dovozu nebo, bude-li u určitých předmětů daňový paušál zaveden nebo zvýšen, jest dodavatel, nebo kdo výkon provádí, oprávněn daňový rozdíl nebo daň, nechce-li je nésti ze svého, zvláště účtovat i cenu o to zvýšiti.

(5) Bude-li po uzavření dodávek nebo výkonů, ale před jejich provedením daň z obrátu nebo daň přepychová snížena, nebo, budou-li určité předměty, nebo výkony prohlášeny za nepřepychové, nebo, budou-li určité předměty zproštěny daně z obrátu při dovozu nebo, bude-li u určitých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, jest příjemce dodávky nebo výkonu oprávněn žádati na svém dodavateli nebo na tom, kdo výkon provádí, poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon. Jestliže dodavatel, nebo kdo výkon provádí, daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati na státu, aby mu daňový rozdíl nebo daň vrátil. Podrobnosti ustanoví nařízení.

(6) Změna úplaty, vzniklá podle odstavce 4 nebo 5, nemůže býti důvodem zrušení smlouvy, nebylo-li ve smlouvě ustanoveno jinak.

(7) Podnikatelé, kteří nejsou výrobci, a mají ještě toho dne, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě zboží, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle změněného seznamu zdaňované však u výrobce nebo při dovozu, musí toto zboží zdaniti přepychovou daní tak, jako by bylo podle změněného seznamu ještě zdaňováno v drobném prodeji; výrobci však musí dnem, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění zmíněný seznam, odvésti z celé své tržby za přepychové předměty daň 12%ní.

(8) Zásoby předmětů, které mají na skladě podnikatelé v době, kdy předměty toho druhu nařízením byly prohlášeny za přepychové, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji; jestliže však jde o předměty, zdaňované u výrobce, který tyto předměty sám vyrobil, nebo z ciziny dovezl, zdaňují se při dodávce 12%ní přepychovou daní již

u zmíněného výrobce. Proto musí všichni podnikatelé o této zásobě předmětů pořídit do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru, a to podle stavu z tohoto dne; výsledek inventury zapíší jako první položku do předepsaného zásobníku a oznámí v téže lhůtě příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

(9) Zásoby předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nařízením za přepychové zboží, a které jsou na začátku účinnosti tohoto nařízení na skladě, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji. Také stran těchto předmětů jsou podnikatelé povinni pořídit inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice ve lhůtě, stanovené v odstavci 8.

(10) Tento zákon pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1941.

§ 50.

Provádění zákona.

Ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedl ve shodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, zemědělství a sociální a zdravotní správy.

358.

**Zákon ze dne 16. prosince 1938,
kterým se s některými změnami prodlužuje
účinnost zákona o přírážkách k dani z obrátu
a dani přepychové.**

Národní shromáždění republiky Česko-Slovenské usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Účinnost zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 267 Sb. z. a n., o přírážkách k dani z obrátu a dani přepychové, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 281 Sb. z. a n., se prodlužuje s těmito změnami:

1. V § 1, odst. 1 a § 2, odst. 1 nahrazují se slova „31. prosince 1938“ slovy „31. prosince 1941“;

2. v § 1, odst. 2 a v § 3 nahrazuje se citace „56/1932 a 265/1935“ citací „56/1932, 265/1935 a 356/1938“;

3. v § 2, odst. 4 vypouští se dvojtečka, dále